

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudcem
JUDr. Vladimírem Najdekrem ve věci

žalobce: **Ing. Libor Pavlíček**, IČO 69585741
sídlem Nádražní okruh 13, 746 01 Opava
insolvenční správce dlužníka DOTEX spol. s r. o. Nový Jičín, se sídlem Dolní
brána 679/53, 741 01 Nový Jičín, IČO 47667621,
zastoupen advokátem Mgr. Markem Urbišem, sídlem Partyzánská 18, 747 05
Opava

proti

žalovanému: **JA-T-VU, s. r. o.**, IČO 25131524,
sídlem Španělská 742/6, 120 00 Praha 2

o odpůří žalobě,

takto:

- I. **Určuje se**, že kupní smlouva uzavřená dne 24. 4. 2015 mezi dlužníkem a žalovaným, na základě které převedl dlužník na žalovaného movité věci označené jako měřící zařízení SPECTRO MAX CCD, typ LMX 03, včetně příslušenství, horizontální vyvrtávačku

WHN 9B, horizontální vyvrtávačku W 100 A a frézku FV CNC A, je neúčinným právním úkonem vůči věřitelům v insolvenčním řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016.

- II. Žalovaný **je povinen** vydat do majetkové podstaty dlužníka v insolvenčním řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016 částku 1.609.300 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. **Určuje se**, že kupní smlouva uzavřená dne 15. 3. 2016 mezi dlužníkem a žalovaným, na základě které převedl dlužník na žalovaného movité věci označené jako bruska BRV 70/3, včetně rozváděče, bruska BHU 32, frézka FGS 32 NS 633A, včetně ovládacího panelu a rozváděče, frézka FGS 32 NS 633A, včetně ovládacího panelu a rozváděče, bruska BPH 20 NA, lis výstředníkový LENP 63A, včetně přípravků, vrtačka radiální VR6, horizontální vyvrtávačka H 100 A, včetně ovládacího panelu a frézka SOMAB, UNIVER 400 CNC pětiosá, včetně ovládacího panelu podavače třísek, je neúčinným právním úkonem vůči věřitelům v insolvenčním řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016.
- IV. Žalovaný **je povinen** vydat do majetkové podstaty dlužníka v insolvenčním řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016 částku 1.580.000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. **Určuje se**, že kupní smlouva uzavřená dne 1. 11. 2015 mezi dlužníkem a žalovaným, na základě které převedl dlužník na žalovaného movité věci označené jako kompresor COMPAir cyclon 218, výr. č. F164/0689, hrotová bruska BUAJ 28, výr. č. 109095, hrotový soustruh SU 125, výr. č. 0443810, vysokozdvizný vozík DESTA DVHM 2522, výr. č. 1559, výškoměr MITUTOYO LH -600, výr. č. Code No. 518-342D-21 600104 a karusel SKJ, výr. č. 2212 0143, je neúčinným právním úkonem vůči věřitelům v insolvenčním řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016.

- VI. Žalovaný **je povinen** vydat do majetkové podstaty dlužníka v insolvenčním řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016 částku 2.234.870 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. **Určuje se**, že platba ve výši 141.020 Kč realizovaná dne 2. 8. 2016, platba ve výši 257.500 Kč realizovaná dne 3. 8. 2016, platba ve výši 260.000 Kč dne 5. 8. 2016, platba ve výši 254.500 Kč realizovaná dne 8. 8. 2016, platba ve výši 230.000 Kč realizovaná dne 10. 8. 2016 a platba ve výši 200.000 Kč realizovaná dne 12. 8. 2016 dlužníkem v hotovosti žalovanému, jsou neúčinnými právními úkony vůči věřitelům v insolvenčním řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016.
- VIII. Žalovaný **je povinen** vydat do majetkové podstaty dlužníka v insolvenčním řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016 částku 1.343.020 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IX. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech soudního řízení částku 14.568,80 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.
- X. Žalovaný **je povinen** zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Ostravě soudní poplatky ve výši 2.000,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u soudu dne 22.8.2017 domáhal, aby soud určil, že právní úkony dlužníka – označené ve výroku tohoto rozsudku jsou vůči věřitelům dlužníka v insolvenčním řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016 neúčinnými. Jedná se o 3 kupní smlouvy uzavřené dlužníkem jako prodávajícím označené ve výroci I., III. a V. tohoto rozsudku (dále také jen předmětné kupní smlouvy) a platby označené ve výroku VII. tohoto rozsudku (dále také jen předmětné platby). Žalobce uvedl, že v případě všech tří předmětných kupních smluv se jedná o neúčinný právní úkon ve smyslu ustanovení § 235 zákona č. 182/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále také jen IZ) a § 240 IZ, tedy o neúčinné právní úkony bez přiměřeného protiplnění, neboť movité věci, které dlužník prodal žalovanému prostřednictvím předmětných kupních smluv, žalovaný záhy prodal za podstatně vyšší kupní cenu. Navíc v případě všech tří předmětných kupních smluv jde úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníku blízké, neboť statutárním orgánem v obou společnostech byl Ing. Zdeněk Těšlík, který je zároveň společníkem v obou společnostech. Žalobce dále tvrdil, že dlužník učinil v období od

2. 8. 2016 ve prospěch žalovaného platby v celkové výši 1.343.020 Kč. V tomto případě se jedná o neúčinné právní úkony podle ustanovení § 235 odst. 1 IZ, a to neúčinné zvýhodňující právní úkony podle § 241 IZ, neboť žalovanému se na úkor ostatních věřitelů dostalo vyššího uspokojení, než jaké by mu náleželo v konkursu, respektive neúčinné úmyslně zkracujících právní úkony podle ustanovení § 242 IZ. Žalobce pak uvedl, že movité věci, které byly prostřednictvím neúčinných právních úkonů prodány žalovanému, není možno vydat to majetkové podstaty, neboť k těmto movitým věcem nabyla vlastnické právo třetí osoba. Proto žalobce žádá, aby žalovaný vydal do majetkové podstaty peněžitou náhradu za poskytnuté plnění spočívající v rozdílu původně sjednané kupní ceny a kupní ceny, za kterou žalovaný obratem předmětné movité věci prodal.

2. Žalovaný se podané žalobě nevyjádřil, k soudnímu jednání ve věci se nedostavil.

3. Z provedených důkazů soud učinil následující **skutková zjištění**:

- z faktury č. 147 (16003), že fakturou č. 147 (16003), ze dne 1.8.2016, splatnou 15.8.2016, žalovaný dlužníkovi fakturoval nájemné za pronájem obráběcího centra CNC Fermat a vertikál. obráb. centra HAAS za období 1-6/2016 celkem 326.700 Kč.
- z faktury č. 148 (16004), že fakturou č. 148 (16004), ze dne 1.8.2016, splatnou 15.8.2016, žalovaný dlužníkovi fakturoval nájemné za pronájem měřicího zařízení SPECTRO MAX CCD, 2 x horizontální vyvrtávačky a frézky za období 1-6/2016 celkem 580.800 Kč.
- z faktury č. 149 (16005), že fakturou č. 149 (16005), ze dne 1.8.2016, splatnou 15.8.2016, žalovaný dlužníkovi fakturoval nájemné za pronájem kompresoru COMPAir cyklon 218, hrotové brusky BUAJ 28, hrotového soustruhu SU 125, vysokozdvížného vozíku DESTA DVHM 2522, výškoměru MITUTOYOLH-600 a karuselu SKJ za období 1-6/2016 celkem 544.500 Kč.
- z výdajového pokladního dokladu č. VPD16396, že dlužník uhradil žalovanému dne 8.8.2016 na fakturu č. 148 částku 140.000 Kč a na fakturu č. 149 částku 114.500 Kč.
- z výdajového pokladního dokladu č. VPD16397, že dlužník uhradil žalovanému dne 10.8.2016 na fakturu 149 částku 230.000 Kč.
- z výdajového pokladního dokladu č. VPD16394, že dlužník uhradil žalovanému dne 3.8.2016 na fakturu č. 148 částku 180.800 Kč a na fakturu č. 147 částku 76.700 Kč.
- z výdajového pokladního dokladu č. VPD16395, že dlužník uhradil žalovanému dne 5.8.2016 na fakturu č. 148 částku 260.000 Kč.
- z výdajového pokladního dokladu č. VPD16398, že dlužník uhradil žalovanému dne 12.8.2016 na fakturu č. 149 částku 200.000 Kč.
- z výdajového pokladního dokladu č. VPD16393, že dlužník uhradil žalovanému dne 2.8.2016 na fakturu č. 149 částku 141.020 Kč.
- z kupní smlouvy z 1.11.2015, že dne 1. 11. 2015 uzavřeli dlužník jako prodávající a žalovaný jako kupující kupní smlouvu, ve které se tyto dohodli o prodeji: kompresoru COMPAir cyklon 218 za cenu 15.000 Kč, hrotové brusky BUAJ 28 za cenu 25.000 Kč, hrotového soustruhu SU 125 za cenu 30.000 Kč, vysokozdvížného vozíku DESTA DVHM 2522 za cenu 18.000 Kč, výškoměru MITUTOYOLH-600 za cenu 15.000 Kč a karuselu SKJ za cenu 50.000 Kč, celkem tedy 153.000 Kč, to vše bez DPH. Smlouva je za dlužníka podepsána jednatelem Ilonou Těšlíkovou a za žalovaného jednatelem Ing. Zdeňkem Těšlíkem.
- z faktury č. 155013, že fakturou č. 155013 ze dne 2.11.2015, splatnou 2.11.2015 fakturoval dlužník žalovanému kupní cenu dle kupní smlouvy z 1.11.2015 153.000 Kč + DPH 32.130 Kč.
- z kupní smlouvy z 16.11.2015, že dne 16. 11. 2015 uzavřeli žalovaný jako prodávající a NOVA leasing, a. s. jako kupující kupní smlouvu, kterou prodávající kupujícímu prodal předmět koupě:

kompresor COMPAir cyklon 218 za cenu 50.000 Kč, hrotová bruska BUAJ 28 za cenu 120.000 Kč, hrotový soustruh SU 125 za cenu 290.000 Kč, vysokozdvizný vozík DESTA DVHM 2522 za cenu 110.000 Kč, výškoměr MITUTOYOLH-600 za cenu 40.000 Kč a karusel SKJ za cenu 1.390.000, celkem tedy za kupní cenu 2.000.000 Kč + DPH 420.000 Kč.

- z kupní smlouvy z 24.4.2015, že dne 24.4. 2015 uzavřeli dlužník jako prodávající a žalovaný jako kupující kupní smlouvu, ve které se tito dohodli o prodeji: měřicího zařízení SPECTRO MAX CCD za cenu 25.000 Kč, horizontální vyvrtávačky WHN 9B za cenu 50.000 Kč, horizontální vyvrtávačky W 100 A za cenu 50.000 Kč a frézky FV CNC A za cenu 45.000 Kč. Smlouva je za dlužníka podepsána jednatelem Ilonou Těšlíkovou a za žalovaného jednatelem Ing. Zdeňkem Těšlíkem.

- z faktury č. 155014, že fakturou č. 155014 ze dne 24.4.2015, splatnou 24.4.2015 fakturoval dlužník žalovanému kupní cenu dle kupní smlouvy z 24.4.2015 205.700 Kč včetně DPH.

- z kupní smlouvy z 29.4.2015, že dne 29.4.2015 uzavřeli žalovaný jako prodávající a NOVA leasing, a. s. jako kupující kupní smlouvu, kterou prodávající kupujícímu prodal předmět koupě: měřicí zařízení SPECTRO MAX CCD za cenu 230.000 Kč, horizontální vyvrtávačku WHN 9B za cenu 330.000 Kč, horizontální vyvrtávačku W 100 A za cenu 690.000 Kč a frézku FV CNC A za cenu 250.000 Kč, celkem tedy za kupní cenu 1.500.000 Kč + DPH 315.000 Kč.

- z kupní smlouvy z 15.3.2016, že dne 15.3.2016 uzavřeli dlužník jako prodávající a žalovaný jako kupující kupní smlouvu, ve které se tito dohodli o prodeji: brusky BRV 70/3, vč. rozvaděče, brusky BHU 32, 2 x frézky FGS 32 NS 633A, vč. ovládacího panelu a rozvaděče, brusky BPH 20 NA, lisu výstředníkového LENP 63 A, vč. přípravků, vrtačky radiální VR6, horizontální vyvrtávačky H 100 A, vč. ovládacího panelu, frézky SOMAB, UNIVER 400 CNC pětioké vč. ovládacího panelu a podavače třísek za cenu 235.000 Kč včetně DPH. Smlouva je za dlužníka podepsána jednatelem Ilonou Těšlíkovou a za žalovaného jednatelem Ing. Zdeňkem Těšlíkem.

- z faktury č. 1630110, že fakturou č. 1630110 ze dne 30.3.2016, splatnou 13.4.2016 fakturoval dlužník žalovanému kupní cenu dle kupní smlouvy z 15.3.2016 235.000 Kč včetně DPH.

- z kupní smlouvy z 31.3.2016, že dne 31.3.2016 uzavřeli žalovaný jako prodávající a NOVA leasing, a. s. jako kupující kupní smlouvu, kterou prodávající kupujícímu prodal předmět koupě: bruska BRV 70/3, vč. rozvaděče, bruska BHU 32, 2 x frézka FGS 32 NS 633A, vč. ovládacího panelu a rozvaděče, bruska BPH 20 NA, lis výstředníkový LENP 63 A, vč. přípravků, vrtačka radiální VR6, horizontální vyvrtávačka H 100 A, vč. ovládacího panelu, frézka SOMAB, UNIVER 400 CNC pětioké vč. ovládacího panelu a podavače třísek za cenu 1.500.000 Kč + DPH 315.000 Kč.

- z insolvenčního spisu sp.zn. KSOS 40 INS 15256/2016, že insolvenční řízení ve věci dlužníka vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016 bylo zahájeno insolvenčním návrhem podaným u insolvenčního soudu 27. 6. 2016, usnesením insolvenčního soudu zveřejněným v insolvenčním rejstříku 22. 8. 2016 byl zjištěn úpadek dlužníka, usnesením insolvenčního soudu ze dne 1. 12. 2016, jež nabylo právní moci 24. 12. 2016 pak byl na majetek dlužníka prohlášen konkurs. Přípisem z 25. 1. 2017 sdělil insolvenčnímu správci Úřad práce České republiky, že uspokojil mzdové nároky zaměstnanců dlužníka, odvedl za ně zálohu na daň z příjmu a sociální a zdravotní pojištění a celkově tak uhradil 2.250.631 Kč. Tato částka tedy představuje pohledávku Úřadu práce České republiky za majetkovou podstatou ve smyslu ustanovení § 169 odst. 1 písm. c) IZ. Úřad práce České republiky žádá o její úhradu. Insolvenční správce v doplněném soupisu majetkové podstaty (B20) uvedl, že odhadovaná obvyklá cena majetku v majetkové podstatě jenž není předmětem zajištění činí 1.563.527,78 Kč, přičemž odhad položek 1 – 5 bude doplněn. Ze zprávy insolvenčního správce z 6.11.2017 (B26) vyplývá, že movité věci sepsané do majetkové podstaty pod položkami 1 – 5 byly zpeněženy za celkem

243.600 Kč. V soupisech majetkové podstaty movité věci, jež byly prodány prostřednictvím tří předmětných kupních smluv nefigurují.

- ze zprávy z 20.1.2018, že předměty leasingu z leasingové smlouvy číslo 2160181 ze dne 31. 3. 2016 uzavřené mezi žalovaným a NOVA leasing, a.s. byly prodány společnosti LIMETECH s.r.o..

- z výpisů z obchodního rejstříku ke společnosti žalovaného a ke společnosti dlužníka, že jediným společníkem a zároveň jediným jednatelem žalovaného je Ing. Zdeněk Těšlík, nar. 18.11.1953. Statutárním orgánem dlužníka jsou 2 jednatele, Ilona Těšlíková, nar. 29.9.1955 a Ing. Zdeněk Těšlík, nar. 18.11.1953, přičemž dlužníka zastupuje každý z jednatelů samostatně, oba jmenovaní jsou zároveň rovnodílnými společníky dlužníka.

4. Po provedeném dokazování soud učinil následující **závěr o skutkovém stavu:**

Dne 1. 11. 2015 uzavřeli dlužník jako prodávající a žalovaný jako kupující kupní smlouvu, ve které se tito dohodli o prodeji movitých věcí za kupní cenu celkem 153.000 Kč bez DPH. Dne 16. 11. 2015 uzavřeli žalovaný jako prodávající a NOVA leasing, a. s. jako kupující kupní smlouvou, kterou prodávající kupujícímu prodal movité věci z kupní smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a žalovaným 1.11.2015 za kupní cenu 2.000.000 Kč + DPH 420.000 Kč. Dne 24.4. 2015 uzavřeli dlužník jako prodávající a žalovaný jako kupující kupní smlouvu, ve které se tito dohodli o prodej movitých věcí za kupní cenu 170.000 Kč bez DPH. Dne 29.4.2015 uzavřeli žalovaný jako prodávající a NOVA leasing, a. s. jako kupující kupní smlouvou, kterou prodávající kupujícímu prodal movité věci z kupní smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a žalovaným 24.4.2015 za kupní cenu 1.500.000 Kč + DPH 315.000 Kč. Dne 15.3.2016 uzavřeli dlužník jako prodávající a žalovaný jako kupující kupní smlouvu, ve které se tito dohodli o prodeji movitých věcí za cenu 235.000 Kč včetně DPH. Dne 31.3.2016 uzavřeli žalovaný jako prodávající a NOVA leasing, a. s. jako kupující kupní smlouvou, kterou prodávající kupujícímu prodal předmět movité věci z kupní smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a žalovaným 15.3.2016 za cenu 1.500.000 Kč + DPH 315.000 Kč. Fakturou č. 147 (16003), ze dne 1.8.2016, splatnou 15.8.2016, žalovaný dlužníkovi fakturoval nájemné za pronájem obráběcího centra CNC Fermat a vertikál. obráb. centra HAAS za období 1-6/2016 celkem 326.700 Kč. Fakturou č. 148 (16004), ze dne 1.8.2016, splatnou 15.8.2016, žalovaný dlužníkovi fakturoval nájemné za pronájem měřicího zařízení SPECTRO MAX CCD, 2 x horizontální vyvrtávačky a frézky za období 1-6/2016 celkem 580.800 Kč. Fakturou č. 149 (16005), ze dne 1.8.2016, splatnou 15.8.2016, žalovaný dlužníkovi fakturoval nájemné za pronájem kompresoru COMPAir cyklon 218, hrotové brusky BUAJ 28, hrotového soustruhu SU 125, vysokozdvížného vozíku DESTA DVHM 2522, výškoměru MITUTOYOLH-600 a karuselu SKJ za období 1-6/2016 celkem 544.500 Kč. Dlužník uhradil žalovanému dne 8.8.2016 na fakturu č. 148 částku 140.000 Kč a na fakturu č. 149 částku 114.500 Kč, dne 10.8.2016 na fakturu 149 částku 230.000 Kč, dne 3.8.2016 na fakturu č. 148 částku 180.800 Kč a na fakturu č. 147 částku 76.700 Kč, dne 5.8.2016 na fakturu č. 148 částku 260.000 Kč, dne 12.8.2016 na fakturu č. 149 částku 200.000 Kč, dne 2.8.2016 na fakturu č. 149 částku 141.020 Kč. Insolvenční řízení ve věci dlužníka vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016 bylo zahájeno insolvenčním návrhem podaným u insolvenčního soudu 27. 6. 2016, usnesením insolvenčního soudu zveřejněným v insolvenčním rejstříku 22. 8. 2016 byl zjištěn úpadek dlužníka, usnesením insolvenčního soudu ze dne 1. 12. 2016, jež nabylo právní moci 24.12. 2016 pak byl na majetek dlužníka prohlášen konkurs. Přípisem z 25. 1. 2017 sdělil insolvenčnímu správci Úřad práce České republiky, že uspokojil mzdové nároky zaměstnanců dlužníka, odvedl za ně zálohu na daň z příjmu a sociální a zdravotní pojištění a celkově tak uhradil 2.250.631 Kč. Tato částka tedy představuje pohledávku

Úřadu práce České republiky za majetkovou podstatou ve smyslu ustanovení § 169 odst. 1 písm. c) IZ. Úřad práce České republiky žádá o její úhradu. Insolvenční správce v doplněném soupisu majetkové podstaty (B20) uvedl, že odhadovaná obvyklá cena majetku v majetkové podstatě jenž není předmětem zajištění činí 1.563.527,78 Kč, přičemž odhad položek 1 – 5 bude doplněn. Ze zprávy insolvenčního správce z 6.11.2017 (B26) vyplývá, že movité věci sepsané do majetkové podstaty pod položkami 1 – 5 byly zpeněženy za celkem 243.600 Kč. Předměty leasingu z leasingové smlouvy číslo 2160181 ze dne 31. 3. 2016 uzavřené mezi žalovaným a NOVA leasing, a.s. byly prodány společností LIMETECH s.r.o. V soupisech majetkové podstaty movité věci, jež byly prodány prostřednictvím tří předmětných kupních smluv nefigurují. Jediným společníkem a zároveň jediným jednatelem žalovaného je Ing. Zdeněk Těšlík, nar. 18.11.1953. Statutárním orgánem dlužníka jsou 2 jednatele, Ilona Těšlíková, nar. 29.9.1955 a Ing. Zdeněk Těšlík, nar. 18.11.1953, přičemž dlužníka zastupuje každý z jednatelů samostatně, oba jmenovaní jsou zároveň rovnodílnými společníky dlužníka.

5. Dle ust. § 111 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen IZ), nerozhodne-li insolvenční soud jinak, je dlužník povinen zdržet se od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet, pokud by mělo jít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení tohoto majetku anebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení. Peněžité závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení je dlužník oprávněn plnit jen v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem. Omezení podle odstavce 1 se netýká úkonů nutných ke splnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy 22), k provozování podniku v rámci obvyklého hospodaření, k odvrácení hrozící škody, k plnění zákonné vyživovací povinnosti a ke splnění procesních sankcí. Dále se omezení podle odstavce 1 nevztahuje na uspokojování pohledávek za majetkovou podstatou (§ 168) a pohledávek jim postavených na roveň (§ 169); tyto pohledávky se uspokojují v termínech splatnosti, je-li to podle stavu majetkové podstaty možné. Právní úkony, které dlužník učinil v rozporu s omezeními stanovenými v důsledku účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení, jsou vůči věřitelům neúčinné, ledaže si k nim dlužník nebo jeho věřitel předem vyžádal souhlas insolvenčního soudu.

6. Dle ust. § 235 odst. 1 a 2 IZ neúčinnými jsou právní úkony, kterými dlužník zkracuje možnost uspokojení věřitelů nebo zvýhodňuje některé věřitele na úkor jiných. Za právní úkon se považuje též dlužníkově opomenutí. Neúčinnost dlužníkových právních úkonů, včetně těch, které tento zákon označuje za neúčinné a které dlužník učinil poté, co nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, se zakládá rozhodnutím insolvenčního soudu o žalobě insolvenčního správce, kterou bylo odporováno dlužníkovým právním úkonům (dále jen "odpůrčí žaloba"), není-li dále stanoveno jinak.

7. Dle ust. § 236 odst. 1 IZ neúčinností právního úkonu není dotčena jeho platnost; v insolvenčním řízení však dlužníkově plnění z neúčinných právních úkonů náleží do majetkové podstaty.

8. Dle ust. § 237 odst. 1 IZ povinnost vydat do majetkové podstaty dlužníkově plnění z neúčinných právních úkonů mají osoby, v jejichž prospěch byl neúčinný právní úkon učiněn nebo které z něho měly prospěch.

9. Dle ust. § 237 odst. 1, 2, 3 IZ Právním úkonem bez přiměřeného protiplnění se rozumí právní úkon, jímž se dlužník zavázal poskytnout plnění bezúplatně nebo za protiplnění, jehož obvyklá cena je podstatně nižší než obvyklá cena plnění, k jehož poskytnutí se zavázal dlužník. Právním úkonem bez přiměřeného protiplnění se rozumí pouze právní úkon, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku, nebo právní úkon, který vedl k dlužníkovu úpadku. Má se za to, že právní úkon bez přiměřeného protiplnění učiněný ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern (21), je úkonem, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku. Právnímu úkonu bez přiměřeného protiplnění lze odporovat, byl-li učiněn v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, anebo v době 1 roku před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch jiné osoby.

10. Soud na shora uvedený zjištěný skutkový stav aplikoval citované právní normy a dospěl k následujícímu **právnímu závěru**. V řízení bylo prokázáno, že dlužník uzavřel se žalovaným 3 kupní smlouvy (první kupní smlouva 24. 4. 2015, druhá kupní smlouva 1. 11. 2015 a třetí kupní smlouva 15. 3. 2016), kterými prodal žalovanému movité věci v případě první kupní smlouvy za cenu 200.700 Kč, včetně DPH, v případě druhé kupní smlouvy za cenu 185.130 Kč, včetně DPH, v případě třetí kupní smlouvy za cenu 235.000 Kč, včetně DPH. Rovněž byl o prokázáno, že totožné movité věci žalovaný prodal společnosti NOVA leasing, a.s. v případě movitých věcí z první kupní smlouvy dne 27.4.2015 za 1.815.000 Kč včetně DPH, v případě movitých věcí z druhé kupní smlouvy dne 30.11.2015 za cenu 2.420.000 Kč včetně DPH a v případě movitých věcí ze třetí kupní smlouvy dne 31.3.2016 za cenu 1.815.000 Kč včetně DPH. Soud považuje za prokázané, že obvyklá cena předmětů koupě v případě všech třech kupních smluv je právě ujednaná kupní cena v kupních smlouvách uzavřených ohledně předmětných věcí mezi žalovaným a společností NOVA leasing, a.s., neboť v řízení nebyly zjištěny žádné okolnosti, na základě kterých by bylo možno usuzovat (například na základě vazeb mezi prodávajícím a kupujícím), že takto ujednaná cena je odlišná od tržní ceny těchto věcí - ceny, za kterou se předmětné věci v daném místě časem obvykle prodávají. Kupní smlouva mezi žalovaným a společností NOVA leasing, a.s., kdy předmětem koupě bylo totožné zboží jako v kupní smlouvě uzavřené mezi dlužníkem a žalovaným pak byla ve všech třech případech uzavřena ve velmi blízké časové souvislosti, nejpozději 29 dní, po uzavření kupní smlouvy mezi dlužníkem a žalovaným. V případě první kupní smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a žalovaným pak kupní cena činí pouze 11,3 % kupní ceny ujednané za totožné movité věci o 3 dny později mezi žalovaným a společností NOVA leasing, a.s., v případě druhé kupní smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a žalovaným kupní cena činí pouze 7,65 % kupní ceny ujednané za totožné movité věci o 29 dní později mezi žalovaným a společností NOVA leasing, a.s. a v případě třetí kupní smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a žalovaným kupní cena činí pouze 12,9 % kupní ceny ujednané za totožné movité věci o 16 dní později mezi žalovaným a společností NOVA leasing, a.s.. Z uvedeného dle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že dlužník se ve všech třech předmětných kupních smlouvách uzavřených s žalovaným zavázal převést vlastnické právo k předmětným movitým věcem za kupní cenu, která je podstatně (několikanásobně) nižší nežli obvyklá cena předmětných věcí. V případě všech těchto tří kupních smluv se jednalo o úkon dlužníka ve prospěch osoby dlužníku blízké, neboť společníkem a statutárním orgánem v obou společnostech je Ing. Zdeněk Těšlík (k tomu viz rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp.zn. 1 Ko 351/2002). Vzhledem k tomu, že všechny 3 předmětné kupní smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a žalovaným byly uzavřeny v posledních třech letech před zahájením předmětného insolvenčního řízení, byly naplněny všechny atributy dle ustanovení § 240 IZ. V případě všech těchto tří

kupních smluv se tedy jedná o právní úkon bez přiměřeného protiplnění ve smyslu citovaného ustanovení. Soud proto určil, že jsou tyto právní úkony – 3 předmětné kupní smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a žalovaným vůči věřitelům v insolvenčním řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 40 INS 15256/2016 neúčinné (výroky I., III., V., rozsudku). V souladu s ustanovením § 236 IZ zavázal soud žalovaného vydat do majetkové podstaty dlužníka částku odpovídající rozdílu mezi obvyklou cenou předmětných movitých věcí a kupní cenou, kterou žalovaný dlužníkovi za předmětné movité věci uhradil (výroky II., IV., VI. rozsudku), neboť bylo zjištěno, že předmětné věci není možné do majetkové podstaty vydat, neboť se u žalovaného nenacházejí. V řízení bylo dále prokázáno, že v období od 2.8.2016 do 12.8.2016 učinil dlužník hotovostní platby specifikované ve výroku VII. tohoto rozsudku. Předmětné právní úkony byly dlužníkem učiněny po zahájení insolvenčního řízení ve věci dlužníka (27.6.2016) a tedy v rozporu s ustanovením § 111 odst. 1 IZ. Účastníky nebyla tvrzena a ani v řízení nebyla zjištěna žádná taková okolnost, která by zakládala výjimku dle ustanovení § 111 odst. 2 IZ, na základě které by se na právní úkony dlužníka nevztahovalo omezení dle ustanovení § 111 odst. 1 IZ. Vzhledem k tomu, že dlužník předmětné právní úkony učinil v rozporu s omezeními stanovenými v důsledku účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení, jsou předmětné právní úkony dle ustanovení § 111 odst. 3 IZ vůči věřitelům neúčinné, neboť dlužník ani žalovaný si předem k učinění předmětných právních úkonů nevyžádali souhlas insolvenčního soudu. Proto soud určil, že předmětné právní úkony dlužníka jsou vůči věřitelům v předmětném insolvenčním řízení neúčinné (výrok VII. rozsudku) a žalovaný byl zavázán vydat do majetkové podstaty dlužníkovu plnění z těchto neúčinných právních úkonů (výrok VIII. rozsudku). S ohledem na tyto závěry bylo nadbytečné zabývat se otázkou, zda byly naplněny znaky skutkových podstat obsažených v ust. § 241, resp. 242 IZ, neboť soud dospěl k jednoznačnému závěru o neúčinnosti předmětných právních úkonů - plateb dle ust. § 111 odst. 3 IZ. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s ust. § 160 občanského soudního řádu (dále také jen o.s.ř.).

11. O náhradě nákladů řízení pak soud rozhodoval dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., dle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný byl procesně neúspěšným účastníkem, a proto je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce pak tvoří odměna advokáta ve výši 9.300 Kč, tj. za 3 úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast na jednání soudu – dle § 7 ve spojení s § 9 odst. 4, písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3.100 Kč za jeden úkon právní služby, dále paušální náhrada hotových výdajů právního zástupce žalobce ve výši 3 x 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem 3 účelně vynaložené výdaje právního zástupce žalobce, dále cestovné z Opavy do Olomouce a zpět v délce 208 km při použití osobního automobilu, při náhradě za amortizaci 4 Kč/km, při kombinované spotřebě 8,2 l/ 100 km, při použití pohonné hmoty motorová nafta v ceně dle vyhlášky ve výši 29,80 Kč/1 litr, tedy cestovné ve výši 1.340,27 Kč, dále pak náklady řízení tvoří náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 5 půlhodin po 100,- Kč. Náklady soudního řízení dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad v celkové výši 2.528,50 Kč, neboť právní zástupce žalobce je plátcem DPH. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení celkem 14.568,80 Kč, a to v obecné třídní lhůtě k rukám právního zástupce žalobce (§ 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř. a ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.). Za doplnění žalobních tvrzení z 10.1.2018 odměna advokáta a náhrada hotových výdajů přiznány nebyly, neboť k doplnění žalobních tvrzení byl žalobce vyzván u soudního jednání s tím, že toto má být učiněno

bezodkladně, přičemž za účast zástupce žalobce u jednání odměna advokáta a náhrada hotových výdajů přiznány byly.

12. Vzhledem k tomu, že byl žalobce dle ust. § 11 odst. 2 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále také jen zákon o soudních poplatcích) v řízení osvobozen od placení soudního poplatku ze žaloby, je dle ust. § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích povinen soudní poplatek zaplatit žalovaný, jakožto procesně zcela neúspěšný účastník řízení. Soud proto zavázal žalovaného k úhradě soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč dle položky 13 bod 1. písm. d) sazebníku zákona o soudních poplatcích, a to státu – ČR na účet Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 3 dnů (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání, které je možno podat **do 15 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci.

Nesplní-li povinný dobrovolně a ve stanovené lhůtě povinnost vyplývající pro něho z tohoto rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Olomouc 8. února 2018

JUDr. Vladimír Najdekr, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Paličková
ICM R

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.03.2018 a vykonatelnosti dne 24.03.2018.
Připojení doložky provedla Eva Lorencová dne 13.09.2018.